

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 31sten MAART 1832. N. 12

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Lord Grey en de Parlements-Hervorming.

De heer Grey, zoon van sir Charles, naderhand earl. (graaf) Grey, nam zitting in het parlement, onder de byzondere bescherming van Fox, en reeds aanvankelyk duidde hem de heer Pitt aan, als den toekomstigen grooten voorstander der Whigs. Zyne jeugd, zyn rang en zyne persoonlyke hoedanigheden verwierven hem de vriendschap van den prins van Wallis. Maar er lag reeds in den jongeling een zeker iets, hetwelk hem onbevoegd maakte om immer de hoveling van eenen, ook zelfs populairen, troonopvolger te worden, want toenmaals was de prins de bekende voorstander der oppositieparty (de Whigs). Grey's betrekkingen met den prins eindigden schier met eenen verborgenen afkeer van den laatstgenoemden hoogen personaadje tegen hem.— Men wil dat de voorkeur welke zekere, door schoonheid en bevalligheden, uitstekende dame hem boven den prins betuigde, de eerste aanleiding tot eene verkoeling zoude gegeven hebben; anderen schreven zulks toe aan eene omstandigheid, die het karakter van lord Grey, voor den eersten keer, klaarblykelyk aan den dag legde.

In het jaar 1787 bevond zich de prins van Wallis in de noodzakelykheid, zich aan het parlement, tot de betaling zyner schulden, om onderstand te wenden; eene ernstige hoezeer zeldzame zwarigheid stond zyn verzoek in den weg. Men veronderstelde namelyk dat de prins in het geheim met Mrs. Fitzherbert in het huwelyk getreden was, en de adel was bevreesd voor den ondergang van kerk en staat ten gevolge dezer heteredoxe verbinding van den troonopvolger met eene dame, die zich naar alle waarschynlykheid weinig om staatkunde en zeden bekommerde; om deze vrees te verwyderen, de gemoederen gerust te stellen en de beurzen zich te doen openen, gaf de prins aan Fox den last om aan de leden van het parlement de authentieke verklaring voor te leggen, dat eene zulke plegtigheid nimmer had plaats gehad. Toen Mrs. Fitzherbert den volgenden ochtend hetgeen in het parlement voorgevallen was, in de Couranten las, verklaarde zy vol verontwaardiging, dat vooraan alle betrekking tusschen haar en haren koninklyken verleider voor altyd afgebroken was. Zy werd alleen bevredigd door des prinsen verzekering dat de heer Fox zyne instructiën to boven gegaan was, en door de belofte dat de verklaring even zoo plegtiglyk ingetrokken zoude worden als dezelve was afgelegd. Maar het was geene gemakkelyke taak voor den prins om deze belofte uit te voeren. Fox wilde zyne woorden niet intrekken. De prins nam vervolgens zyne toevlugt tot den heer Grey, wiens jeugd en vriendschap, zoo hy zich vleide, hem van zyne bereidwilligheid verzekerde. De heer Grey werd verzocht om, zonder Fox bepaaldelyk tegen te spreken, eene verklaring in zulke dubbelzinnige bewoordingen op te stellen, dat dezelve het gezegde van Fox twyfelachtig moest doen voorkomen, ten einde als voorheen eenen sluyer te werpen over den aard der byzondere betrekking tusschen den prins en de dame.— De heer Grey, echter, wees niet alleen dit voorstel van de hand, maar gaf duidelyk te kennen, hoe hy zich beledigd gevoelde, dat men hem tot het werktuig van een zoo onbeschaamd bedrog had uitgezocht; dien ten gevolge werd hy door den prins als te onbuigzaam en te trotsch geacht, om ooit een gezel voor vorsten of een minister des troons te kunnen worden.

De heer Grey woonde, wel is waar, de beraadslagingen te Carlton-house by, in de jaren 1788 en 89, opzigtelyk de kwestie over het regentschap, en zoude minister zyn geworden indien het regentschap plaats gegrepen hadde. Het onderwerp dier beraadslagingen maakte echter eene groote constituoneele aangelegenheid en eene partyen-kwestie uit, en toenmaals hadden de afzigingen van den prins zich nog niet zoo duidelyk verklaard, wyl beiden tot de party der Whigs behoorden. Maar in het jaar 1792 verliet de prins die party ten eenenmale, en toen hy, drie jaren daarna, zich weder om geldelyken onderstand aan het parlement wendde, vond hy geene verdere hulp by de Whigs. De heer Grey ging echter nog verder dan zyne party, en stelde eene vermindering van den gevraagden onderstand voor, welke omstandigheid de vorst nooit vergeten of vergeven schynt te hebben.

Het tydvak van 1792 tot 1800 was het glansrykste van des heeren Grey's staatkundige loopbaan, hy stond ter zyde van Fox bekend als het bekwaamste lid der Whigparty, en als het hoofd en de verdediger der hervorming. In het jaar 1792 bewerkstelligde hy eene vereeniging van de lords Lauderdale en Erskine, de heeren Whitbread, Sheridan en verscheiden andere, door overeenkomst van geest en staatkundig vernuft beroemde, mannen, tot een gezelschap van, volksvrienden." Dit gezelschap, zoo kortstondig als het was, maakte eene der gewigtigste gebeurtenissen in de geschiedenis der hervorming uit; zonder op de partyën in het onderhuis eenigen invloed uit te oefenen, bragt hetzelve aan de borough-oligarchen eene onherstelbare wonde toe, gedeeltelyk door het individueel karakter der leden, deels door het gebrek in het vertegenwoordigend stelsel tastbaar te maken. Het had ten doel de hervorming te verdedigen zoo wel tegen de razernyën van overmatige theoristen en marktschreeuwers, als tegen Pitt, die zich daartegen byzonder vyandig verklaard had. In het jaar 1795 ontwierp de heer Grey de gedenkwaardige petitie der " volksvrienden, en legde dezelve aan het parlement voor, met het voorstel om den toestand der vertegenwoordiging in het huis der gemeenten aan een committé generaal van het geheele huis ter onderzoeking op te dragen. Het voorstel werd met eene overmatige meerderheid verworpen, wordende hetzelve door niet meer dan 41 leden ondersteund, maar de petitie was met zoo veel kunde, duidelykheid en beleid ontworpen, dat zy een klassiek document in de archiven der hervorming is geworden. Men bood daarin aan, door daadzaken op eene ontegenzeggelyke wyze aan te toonen, dat 309 leden van het onderhuis, (voor Engeland en Wallis alleen) door niet meer dan 74 pairs en 91 leden van het onderhuis verkozen waren. Dit baarde bevreemding by het publiek en werd de text van alle volgende hervormingen. In het jaar 1797 bragt Grey de *reform*-kwestie nogmaals voor het parlement, en sloeg een plan voor, hetwelk met de dezer dagen verworpene bill volkomen overeenstemde; het werd met eene meerderheid van 258 tegen 93 afgekeurd. Zyne laatste poging voor de zaak der hervorming greep plaats in het jaar 1800, by gelegenheid van de Iersche Unie.

Omstreeks dezen tyd begon zyn yver te verkoelen, het gebrek aan aanmoediging van wege de natie, ontmoedigde hem, als blykt uit een adres van de " volksvrienden" aan het volk van Groot-Brittanje, hetwelk aan hem werd toegeschreven. " Wanneer," wordt daarin gezegd, " de maatregel zyne populariteit verloren heeft, en de natie, uit belangloosheid of afkeer, dezelve niet ondersteunen wil, dan moeten wy ook alle denkbeeld aan nuttelooze volharding, in eene zoo verlatene zaak, laten varen."

In het jaar 1806 werd de vader van Grey tot het graafschap verheven, terwyl hy zelfden titel van lord Howick ontving, en tot lid van het kabinet benoemd werd, eerstelyk als eerste lord van de admiraliteit, en vervolgens na den dood van Fox, gedurende het kortstondig Whigministerie van 1806 en 1807, als minister van buitenlandsche zaken. Zyn vader stierf in het jaar 1807, en nu nam hy, als graaf Grey, zitting in het hoogerhuis.— Een ander leider, die het voordeel van jeugd, nieuwheid en van nog meer vryzinnigebeginselen voor zich had, trad toen voor de zaak der hervorming op. Lord Grey gaf, alvorens het lagerhuis te verlaten, die zaak liever op, dan de leiding daarvan met Sir Francis Burdett te deelen, zonder evenwel met hem in eenen stryd te geraken. Zyne betrekking met de Grenvilles, en zyne verplaatsing naar het hoogerhuis bevestigden ten minste voor eenigen tyd, zyne afscheiding van de hervorming. Ware zyne eerzucht minder persoonlyk, zyn karakter minder trots geweest, zoude hy in plaats van de zaak der hervorming te verlaten, omdat het volk die verlaten had, door zyne talenten, zyne welsprekendheid en zyne onbevlekte reputatie, de openbare mening weder ten voordeele derzelve hebben omgezet.

De langdurige regering en Tory-beginselen van George III, de staatkundige afval en de persoonlyke afneiging van den prins van Wallis, moesten lord Grey overtuigd hebben, dat de eenige hoop van een Whig-minister in de ondersteuning der natie gezocht moest worden.— Nogtans hield hy zyne oogen steeds op de borough-oligarchen en op de kroon gevestigd, als of al het heil van die zyde te verwachten ware, doch ofschoon hy zich aan zynen stand aangesloten hield, kon hy het echter niet van zich verkrygen, om voor zulke aristocraten als lord Liverpool, de heer Perceval, de hertog van Portland, en zelfs als Pitt, onder te doen, en daarom hield men hem niet voor den man, dien men aan het roer van den staat plaatsen kon.

Toen in het jaar 1809 de ongelukkige expeditie tegen het eiland Walcheren, het tweegevecht tusschen Castlereagh en Canning, hunne aftreding uit het ministerie, als ook de dood des hertogs van Portland, het land zonder bestuurders liet, rigtte zich de heer Perceval, op het uitdrukkelyk bevel des konings, tot de lords Grey en Grenville, om zich onmiddellyk naar Londen te begeven, ten einde, zoo als het uitgedrukt werd, eene vereenigde administratie daar te stellen. Lord Grey bevond zich toenmaals in Northumberland, en lord Grenville in Cornwall; deze laatste begaf zich naar de stad, hield eene woordwisseling met den heer Perceval en met lord Liverpool, en na eenige wederzydsche complimenten, weigerde hy het gedaan aanbod. Lord Grey wees dadelyk niet alleen de voorgestelde coalitie van de hand, maar wilde zelfs niet tot eene *persoonlyke* byeenkomst toetreden. Beiden erkenden het gewigt der gedane opening, maar de trotsheid van lord Grey kon het denkbeeld niet verdragen, dat men, al ware het slechts voor een enkel oogenblik, zyne verdiensten in twyfel zoude trekken, en gaf zyn gevoelen over deze hofmaneuvre te kennen door eene byna verachtende weigering.— Het onderscheid tusschen de onbuigzaamheid van lord Grey en het meerder beleid van lord Grenville, bleef niet onopgemerkt door den prins van Wallis, en had zyne uitwerking toen deze kort daarop regent werd.— Hoezeer de prins aanvankelyk zyns vaders ministerie behield, was het publiek nog niet overtuigd, dat hy de Whigs geheel en al verlaten zoude. Men veronderstelde dat hy zich slechts gedurende de eerste jaren als het ceremonieel opperhoofd der regering vertoonen wilde, en dat hy zyne neiging eerst dan volgen zoude, zoodra hy als de eigenlyke souverein aangezien zoude worden; maar toen dat geschiedde, viel ten eenenmaal de sluyer. De regent verklaarde in zynen wèl bekenden brief aan den hertog van York, dat hy zich aan geene staatkundige betrekkingen verbonden achtte, en drukte dienvolgens den wensch uit, dat de lords Grey en Grenville in het ministerie Perceval mogten treden, dit was een eigenlyke hoon, en bleef ook zonder gevolg. Het overwigt van den heer Perceval en van de Tories scheen bevestigd te zyn, toen deze minister plotselings door de hand van eenen moordenaar viel; het ministerie geraakte daardoor in verwarring, hofkabalen en onderhandelingen tusschen de partyen hervatteden met vernieuwde kracht het spel. De aangelegenheden ten aanzien van lord Wellesley, het dubbelzinnig gedrag van lord Moira, hunne wederzydsche onkunde, de kuiperyen van Sheridan, en de omstandigheden van 's konings voorgestelde echtscheiding zyn te wel bekend, om het noodig te maken, dat wy ons daarover uitlaten. Alles leverde het bewys op, dat het bestuur van den vorst, gelyk dat zyns vaders, aan eenen zekeren geheimen invloed onderworpen was. Het gezag van de Markiezin van Hertford, was niet alleen baarblykelyk, maar openlyk bekend. Alle hofambten waren door hare familie of creaturen bezet.

In het jaar 1815 brak lord Grey ten deele zyne betrekkingen met lord Grenville af, hy verdedigde het regt van Frankryk om deszelfs eigen regering te verkiezen of te veranderen, en liet zich over het algemeen met hevigheid uit, tegen alle tusschenkomst in de inwendige of buitenlandsche beschikking der belangen van onafhankelyke staten.

De volstrekte verwydering van lord Grenville van de publieke aangelegenheden, verscheurde geheellyk den band, welke lord Grey aan die party nog vast hield, die ook nu tot de zyde der Tories over ging. In plaats van zyne onafhankelyke stem en welsprekendheid thans te laten hooren, in plaats van het ophouden zyner betrekkingen met de Grenvilles te doen gelden, en zich aan de Whig-party geheel aan te sluiten, liet hy die gelegenheid voorby gaan door de verklaring, dat hy de hervorming van het parlement als eene onvoorzigtige dwaling zyner jeugd beschouwde, en werd ten eenemaal de verdediger van aristocratische voorregten. Het verlichte deel der Tory-administratie, had zich sedert eenigen tyd van deszelfs onbekwame en bevooroordeelde leden afgezonderd. De scheur werd volmaakt, ten gevolge van de ziekte van lord Liverpool en de benoeming van Canning tot *premier*. Men zoude van het onafhankelyk karakter en de bekende beginselen van lord Grey verwacht hebben, dat hy een' minister zoude hebben ondersteund, die zoo geheel op den volksgeest vertrouwde, en zulk eenen persoonlyken haat tegen de Tories en de aanhangers van het borough-stelsel aan den dag legde, doch hier weder in zynen yverigen hoogmoed jegens een' jongeren staatsman, ontnam hem lord Grey eerstelyk zyn vertrouwen, en leende vervolgens al het gewigt zyns karakters en van zyne welsprekendheid aan de woedende hartstogten eener oppositie, met welker gevoelens en beginselen hy zich geenszins vereenigde. De Whigs in plaats van dezen keer zich als voorheen by hem aan te sluiten, verlieten hem in zyne verwaande eenzaamheid, en misgunden hem niet de hooge lofspraken van lord Eldon, Bathurst en Westmoreland.

Het was niet te vermoeden dat lord Grey onder Canning een ministerie aannemen zoude; doch eene belanglooze onafhankelyke ondersteuning had, wel verre van zynen roem eenigzins te verduisteren, het bewys van staatkundige verhevenheid opgeleverd. De omstandigheden hebben voor lord Grey verrigt, hetgeen hy zelf scheen opzettelyk te willen verhinderen. De dood van George IV verwyderde twee groote hinderpalen tot zyne intreding by het ministerie; namenlyk des konings persoonlyken afkeer, en den heimelyken invloed waarvan hier boven is gewag gemaakt.

Lord Grey is bevoordeeld met vele staatkundige kennis en ondervinding, met edele beginselen en eene verhevene wyze van zien, by eene hooge zuiverheid van gevoel; zyne welsprekendheid is van den verhevensten en zeldzaamsten aard; hy bezit natuurlyke begaafdheden met beproefde kunde en klassiek vuur verbonden, en zyne redevoeringen zyn populair en edel te gelyk; zyn gedrag in het afgezonderd leven moet zeer openhartig en innemend zyn, maar onder zyne ambtgenooten en in het publiek, is hy trotsch en terugstootend, en gevolgelyk niet zeer bemind.—*De Atlas.*

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat de Concept-ampliatie op artikel 6 van het Reglement, houdende bepalingen tot regeling van den Burgerlÿken stand op het eiland Curaçao, gearresteerd den 26 April 1831 en tenzelven dage afgekondigd, dewelke door het Gemeente Bestuur aan ons Directeur in Rade voormeld ter executoir verklaring is aangeboden, en aldus luidt.

CONCEPT-ampliatie op artikel 6 van het Reglement, houdende bepalingen tot regeling van den Burgerlÿken stand op het eiland Curaçao, gearresteerd door den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige eilanden dd. 26sten April 1831 en tenzelfden dage afgekondigd.

Text van Art. 6.—"De getuigen, welke bÿ de acten van geboorte en overlÿden, overeenkomstig deze wet, vereischt worden en van het mannelÿk geslacht moeten zÿn, zullen door de belang hebbende partÿen worden gekozen en meerderjarig moeten zÿn."

Ampliatie.—Nogtans worden van deze algemeene bepaling uitgezonderd.

1. De aangiften van geboorte en gestorven in de buiten districten, wanneer de localiteit het verkrÿgen van twee getuigen, de bovenstaande hoedanigheden bezittende, bezwaarlÿk maakt, als kundende de hulp ambtenaren van den Burgerlÿken stand in die gevallen, waarvan de beoordeeling aan hun wordt overgelaten, de inschrÿving van zoodanige acten van geboorte of overlÿden bewerkstelligen, met twee of zelf één getuige van het vrouwelÿke geslacht, mits dat daarvan aan den voet der acte worde melding gemaakt.

2. De acten van *overlÿden* in het stads district, voor zoo verre, namelÿk de aangiften ten deze overeenkomstig artikel 40 dezer wet geschieden, door de bloedverwanten of door den gene ten wiens huize het sterfgeval heeft plaats gehad, zullende zoodanige getuige of getuigen van het vrouwelÿke geslacht zÿnde, kunnen dienen en aangenomen worden.

Aldus gearresteerd in de Vergadering van het Gemeente Bestuur gehouden binnen het Huis der Gemeente op Curaçao den 7den Maart 1832.

THEOD. JUTTING.

Ter ordonnantie van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr, Sec.

Overeenkomstig het 46ste artikel van het Reglement op het Beleid van de Regering, het Justitie-wezen, den Handel en de Scheepvaart dezer kolonie, door ons Directeur in Rade voormeld, onder nadere goedkeuring van Zÿne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen is goedgekeurd en bÿ deze executoir verklaard wordt.

Gearresteerd op Curaçao den 22sten Maart 1832, het 19de jaar van Zÿner Majesteits Regering.

De Directeur in Rade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennis van mÿ,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 23sten daaropvolgende.

(w. g. W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, brengt de ondergeteekende Boekhouder Controlleur ter kennis van diegenen welke daarop mogen reflecteeren, dat er op het eiland Bonaire Zout te bekomen is tegen een Gulden en vyf en twintig Centen voor het Vat.

Die gading hebben kunnen zich ter bekoming van nadere informatie vervoegen ten Kantore der Controlle van Financien.

J. PH. BOSCH.

Den 30sten Maart 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 30sten Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 2den Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

UIT krachte van des Weledelen Achtbaren Raad van Policie's besluit dd. 22 Maart 1832, gevolgd op een door den Weledelen Heer J. N. C. Jutting gepresenteerd rekwest, zullen de ondergeteekenden *op zeer voordeelige voorwaarden* verkoopen: de Plantagie genaamd VALENTYN, by Publieke Opveiling, dewelke op Dingsdag den 17den April aanstaande, des morgens te tien ure, ter Weeskamer plaats zal hebben.

G. VOS Jz.
B. A. CANCRYN.

Den 30sten Maart 1832.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende Abraham D Meza, Koopman en Vendu houder alhier, in de Curaçaosche Courant van den 26sten July 1828, geadverteerd hebbende dat hy tot Compagnons in zyne affaires heeft aangenomen zyne beide Zonen David en Jacob D Meza, en dat voortaan zyn huis van negotie zoude continueren op de firma van A. D MEZA & SONS, doch dat aangezien de minderjarigheid van gemelde zyne Zonen, de teekening van gemelde firma door hem alleen zoude mogen geschieden; adverteert by deze dat daar zyne genoemde Zonen thans beide gehuwd zyn, hy aan hun heeft gepermitteerd om voortaan in alle zaken zyn huis van negotie betreffende, mede de firma van A. D MEZA & SONS te kunnen en mogen teekenen.

A. D MEZA.

Den 14den Maart 1832.

NOTICE.

THE undersigned Abraham D Meza, Merchant and Auctioneer in this Island, has given notice in the Curaçao Gazette of the 26th July 1828, that he has taken his two Sons David and Jacob D Meza as co-partners in his business: and his affairs should continue under the firm of A. D MEZA & SONS, and seeing his Sons not being of age, the signature of said firm, was only to be given by him, therefore he hereby advertises that both his sons being married, he gives them full consent in all transactions of his business, as also the signature of A. D MEZA & SONS can and may be signed by them.

A. D MEZA.

March 14, 1832.

DIED—Mr. Philip Lyon, at Tucacas, on the second of January last, aged 41 years, formerly Merchant in this Island, much regretted by his relations and friends.

CURACAO.

Vaart uigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

24. bark Maria Francisca, Ramires,	Puerto Cabello
26. golet Iliët, Jones,	Bonaire
—— Amable Maria, Sillé,	Puerto Cabello
—— Amable Lucia, Diedenhoven,	St. Thomas
bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
28. golet Dorothea, Hart,	St. Thomas

UITGEKLAARD—MAART.

26. golet Maria, Rotjes,
27. brik Gouv. Gen. von Scholten, Reed,
golet Good Hope, Chase,
—— Mercurius, Rodriguez,
—— Abeona, Evertsz,
28. bark Ondernemer, Pontilius,
—— Drie Gebroeders, Flemming,
golet Amable Lucia, Nicolaas,
—— Venezolano, Arostegui,
29. —— Amable Maria, Sillé,
30. —— Aurora, De Haseth,
bark Dolores, Fernandez,

Met de aankomst op gisteren middag, van de Amerikaansche schoener *Atlas*, kapitein Howes, hebben wÿ onze reeks Couranten van Nieuw York tot de dagteekening van den 13den dezer ontvangen, behelzende de Europische berigten tot den 6den Feb. Wÿ zÿn genoodzaakt wegens gebrek aan tÿd een gedeelte dezer berigten in het Fransch medetedeelen.

De gemelde Couranten bevatten in het breede een protocol No. 55 van de Conferentie, gedagteekend den 31sten Januarÿ 1832, behelzende het ratificeren van het bewust traktaat door Frankryk en Engeland en het open laten van gemeld traktaat ter nadere ratificatie van de andere drie mogendheden. Hierop volgen de ratificatien van dat traktaat door de twee eerstgenoemde mogendheden en Belgie. De drie koningen, Lodewyk Philip, Willem IV. en Leopold hebben hun konings woord verpand om het traktaat in alle deelen nateleven, ongeschonden te bewaren en te zorgen dat hetzelve nageleefd worde.

Intusschen voeden de ministerien van Engeland en Frankrÿk hoop dat de vrede zal behouden worden en dat de toetreding tot dat traktaat van Oostenrÿk, Pruissen en Rusland weldra zal ontvangen worden.—Het Belgische gouvernement echter maakt toebereidselen tot den oorlog.

Onder dagteekening van 'sGravenhage 2den Februarÿ, vinden wÿ het volgende gemeld:—

"H. K. H. H. de Prins van Oranje en Prins Frederik, zullen morgen van hier naar Rotterdam vertrekken, om met de stoomboot naar het hoofd kwartier te 'sHertogenbosch overgebragt te worden.

"Z. E. de Minister voor Buitenlandsche Zaken deed gisteren de beloofde mededeeling aan de twee kamers van de Staten Generaal. De tweede kamer werd verzekerd dat op deze gelegenheid de kamers bekend gemaakt waren met het antwoord van de Londensche Conferentie op de aanmerkingen door de gevolmagtigden der Nederlanden te Londen op de vier en twintig artikelen; alsmede het antwoord van ons gouvernment op dat van de Conferentie. Men zegt dat in dit antwoord de weigering van de bepalingen wegens het bevaren der wateren van Holland, volgehouden en eene wÿziging van dat artikel stellig geeischt wordt. De wÿze waarin dit antwoord gesteld is wordt zeer hoog geprezen, en men beweert dat gelÿk al de vooraf gegane diplomatische geschriften dit eveneens gekenschetst wordt door de gezonde stellingen en de nadruk van den stÿl.

"De Baron Tornazo die aan het hoofd der jongste volksbeweging in Luxemburg was, werd alhier benevens de Graaf Larochejacquelin, broeder der gravin van denzelfden naam, die onlangs in de onlusten welke in het westen van Frankrÿk plaats hadden en om die reden genoodzaakt was te vlugten, gewikkeld was, gearresteerd.

"Wÿ zÿn stellig onderrigt dat de inschrÿving tot de nieuwe lening reeds tot 77 millioenen beloopen heeft, niet ondergerekend het ingeteekend bedrag van verscheidene plaatsen, hetwelk nog niet bekend is. Men wil weten dat de inschrÿvingen te Dordrecht anderhalf millioen beloopt, behalve hetgeen door de inwoners dezer plaats te Amsterdam ingeschreven is. Te Nÿmwegen ook anderhalf millioen enz."

De spoedige voortgang der inschrÿvingen tot deze lening, moet ongetwÿfeld de aandacht van elk een opwekken en de geestdrift in de pogingen der natie ter ondersteuning van de regtvaardige zaak, aan den dag leggen.

De verlofgangers moeten allen op den 1sten Maart bÿ het leger tegenwoordig zÿn.

Amsterdam, Feb. 3.—Werkelÿke schuld 2 1-2 pct. 39 1-2 a 40. Amortisatie Sÿndikaat 4 1-2 pct. 67 1-2 a 68 1-2. Dito dito 3 1-2 pct. 53 1-2 a 54. Vrÿwillige lening 6 pct. 92 a 92 1-2.

Zoo men eenigzins nadenkt over de aangelegenheden van het Moederland, dan baart de bekrachtiging van het traktaat door Engeland en Frankrÿk groote verwondering. Zÿ zouden nu het Nederlandsch gouvernement willen dwingen om hun eigen werk te vernielen. Nederland heeft het 12de Protocol van den 27sten Januarÿ 1831 aangenomen en wil zich volstandig er aan houden, doch die twee mogendheden verkiezen zulks niet. Hoe on-

gelÿk zÿn zÿ zich ten gevalle van Belgie gebleven.!

Doch de beide mogendheden welke Holland zoo moedwillig misbandelen, zÿn ten prooie van inwendige beroerten. In Frankrÿk volgt de eene zamenzwering ter omverwerping van het gouvernement de andere na. Op den 1sten Februarÿ werd andermaal eene andere zamenzwering tegen de monarchie van Julÿ ontdekt, welke zeer uitgestrekt was, en bestond uit Carlisten, Buonapartisten en Republiekeinen, doch allen had een doel, dat is om het tegenwoordige gouvernement omverre te werpen en een nieuw daartestellen. Verscheidene personen hebben hierbÿ het leven verloren en zeer groot is het getal der gearresteerden.

Over St. Thomas zÿn alhier brieven uit het Moederland tot laatst van Januarÿ ontvangen, behelzende het berigt van eene nieuwe lening ten bedrage van honderd acht en dertig millioenen, en het in dienst stellen van tien oorlogschepen.

Uittreksels uit Engelsche Couranten tot den 2den Februarÿ 1832.

Op den 30sten Januarÿ kwam de Heer Dedel, eerste Secretaris der Nederlandsche Ambassade, te Londen aan, mede brengende het antwoord van den Koning van Holland op de nota van de Conferentie.—Dit antwoord is een lang en wel opgesteld geschrift en is zeer beslissend wegens het voornemen van den Koning van Holland om volstrekt niet aftewÿken van de door hem neergelegde grondslagen met opzigt tot Belgie. Inzonderheid houdt Zÿne Majesteit zich aan het Protocol No. 12 van den 27sten Januarÿ 1831, en beweert genegen te zÿn de daarin vervatte grondstellingen te willen aannemen, als de eenige waaraan hÿ zÿne toestemming gegeven heeft en welke geheel verschillen met de door de Conferentie voorgestelde voorwaarden. Deze verklaring is echter geschied zonder de minste ergerlÿke of vÿandelÿke uitdrukkingen, maar wel met de verzekering dat Z. M gereed is eenige verbintenis aantegaan, welke de eer van zÿne kroon noch de belangen zÿner onderdanen op het spel zoude zetten, zÿnde bÿ innerlÿk overtuigd dat de belangen van Europa onafscheidelÿk verbonden zÿn aan het behoud van vrede.

Op den 31sten Januarÿ werd het vredes traktaat met Belgie door de gevolmagtigden van Engeland en Frankrÿk bekrachtigd, doch de gevolmagtigden van Oostenryk, Pruissen en Rusland hebben geweigerd dat traktaat te bekrachtigen.

De Londen Courier van den 2 Feb. zegt: "dat de drie mogendheden, Oostenrÿk, Pruissen en Rusland, schoon zÿ sterke gezindheid aan den dag leggen om den vrede te behouden, zÿ echter nimmer het traktaat van de Conferentie, in deszelfs tegenwoordigen vorm, zullen bekrachtigen.

De Hervormings wet draalt in het Lager Huis en men verwacht stellig dat zÿ in het Huis van Lords zal verworpen worden.—De Ministers verliezen grond bÿ het publiek en men spreekt van eene verandering in het Ministerie.

Fransche nieuwspapieren vermelden dat de Keizer Nicolaas en de Koning van Pruissen te Weenen verwacht worden, tot het bÿwonen der viering van de 50ste verjaring der regering van Keizer Frans. *(Het zal zeker de 40ste verjaring zÿn)*

VERSCHEIDENHEDEN.

FRANKRYK.—Men heeft de navolgende vergelÿking tusschen den tegenwoordigen toestand van Frankrÿk en Engeland gemaakt.

1. Zÿ lÿden in gelÿke mate door brandstichtingen, welke hunne koornschuren en velden vernielen. 2. Hunne armen klagen even zeer over gebrek aan bezigheden en laag werkloon. 3 Hunne ministers zÿn op dezelfde wÿze druk bezig om eene wet ten voordeele van het volk te doen doorgaan met het benoemen van nieuwe Pairs. 4. Zÿ hebben beide Whigs Koningen en Whigs Ministers die meer bÿ het volk dan bÿ de Pairs bemind zÿn. 5. Beiden hadden een oproer in een hunner voornaamste steden, hetwelk door militaire magt moest gedempt worden. 6. Hunne fabrikanten zÿn in eenen bedroevenden toestand en klagen over gebrek aan verkoop van derzelver fabrikaten. 7. Beide landen moedigen de emigratie aan, als een middel tegen deze rampen.

De wet tot het niet erfelÿk verklaren van het Pairschap onlangs doorgegaan, is met de koninklÿke sanctie afgekondigd. Een Koning van Frankrÿk kan nu, gelÿk zÿne voorzaten niemand van zÿne keus tot het Pairschap benoemen. Een kandidaat tot het Pairschap moet vooraf een aanzienlÿk ambt of beroep, hetzÿ in het gouvernement, het regterlÿke, den krÿgsdienst of den handel, onder zÿne medeburgers bekleedt hebben. Er bestaat een ander onderscheid tusschen de nieuwe wet en die onder de Bourbons. Het was de gewoonte onder deze laatstgenoemden om aan den tot het Pairschap bevorderd behoeftige gunsteling of afgezette minister een pensioen te geven ten einde hem in zÿne waardigheid te ondersteunen. De nieuwe wet verbiedt het verlenen van toelage of pensioen aan de waardigheid van het Pairschap.

Het Bal aan de Tuillerien.—De Koning der Franschen gaf in de eerste helfte der maand Januarÿ een groot Bal in het Paleis, hetwelk dagen lang het onderwerp van algemeen gesprek geweest is, wegens de uitnoodiging op hetzelve van personen van allen rang en standen. Zoo was op den bepaalden avond dan de ruime vertrekken der Tuillerien opgevuld met eene verschillende verzameling van pairs en gedeputeerden, ministers en eenvoudige burgers, officieren en soldaten, zoo van het leger als van de Nationale garde. Te negen ure trad het koninklÿk gezin de zaal binnen. De Koningin, Madame Adelaide en de Princessen werden vergezeld van de Keizerin van Brazilie en Donna Maria; daarop kwam de Koning met de jonge Prinsen en Don Pedro binnen. Op een gegeven teeken speelde de bende een quadrille muziek getrokken uit *Robert le Double.* Bÿ het openen van den dans danstte de Hertog van Orleans met de Keizerin van Brazilie, de Hertog van Nemours met Donna Maria, Don Pedro met de Princes Louise, de Heer Jules de Rochefoucault met de Princes Clementina en een Officier van de Nationale Garde met de Princes Marÿ; maar dadelÿk hierop werd alleen onderscheid van rang op en de Princessen hebben bÿ afwisseling gedanst met nederige burgers en soldaten. Het is ongetwÿfeld voor de eerste maal dat in de Tuillerien wollen epauletten dezelfde eer als die van goud of zilver genoten hebben.

Berigten uit Leipzig vermelden dat verscheidene kolonnen Poolsche uitgewekenen door Duitschland naar Frankrÿk zullen optrekken. De onkosten van hunnen optogt zullen door het Fransche gouvernement betaald worden.

POLEN.—De Universiteit van Warschau is gesloten. Het leeren van de Poolsche en de Fransche taal is verboden; en de jeugd van Polen zal voortaan slechts in de Russische taal onderwezen worden. De goederen van den Prins Czartoriski zÿn verbeurd verklaard en aan Generaal Paskewitch geschonken. Onlangs werd in de straten van Warschau op den Groot Hertog Michael geschoten en een zÿner Generaals aan zÿne zÿde gedood. Sluipmoord is de krÿgsvoering van slaven.

DE ROODE ZEE.—De jongste berigten uit de Roode Zee vermelden dat de landen in den omtrek zeer veel geleden hebben aan ziekten, de schurft, koorts en de Cholera. Deze laatste was het allerverschrikkelÿkste, aangezien de sterkste persoon, binnen den tÿd van twaalf uren naar het graf weg gesleept werd. Te Mecca en de Hadee landen stierven er in den tyd van slechts één maand 45,000 personen. De zware regens hebben in Arabie groote schaden aangerigt. Half Suez is weggespoeld. De sprinkhanen bedekken de zee in een omtrek van vele mÿlen.

GRIEKENLAND.—Graaf Augustin Capo d'Istrias heeft de kogel doen uitsnÿden uit het ligchaam van zÿnen broeder en bÿ het gedenkteeken met dit opschrift geplaatst: "Geschenk van Griekenland aan deszelfs President Capo d'Istrias."

NEW-YORK, MARS 10.

Les nouvelles reçues par le *Silas Richards*, parti de Liverpool le 25 janvier, sont de peu d'importance.

La crainte d'une réaction, et les intrigues du parti hollandais, ont fait prendre des mesures sévères au gouvernement belge a Bruxelles, Anvers et Gand. Cette dernière ville est declarée en état de siége. Aucun indice nouveau ne peut faire connaître les intentions des puissances sur le traité de Londres.

Quelques journaux français parlent du prochain voyage de l'empereur de Russie à Berlin. Après avoir accordé d'important priviléges à la noblesse russe, pour la rendre favorable à ses idées et à ses projects ultérieurs, une pareille détermination de Nicolas ne serait que trop significative. Les autocrates ne se déplacent pas sans de graves motifs.

L'archiduchesse Thérèse qui doit épouser, dit-on, le duc de Reichstadt, est fille du prince Charles. C'est sous la surveillance toute paternelle de ce prince que le jeune Napoléon reçut l'education solide et brillante qui fait de lui, à l'âge de 21 ans, l'un des hommes les plus distingués de la cour de Vienne.

Le depart de don Pedro paraissait très prochain. La fête préparée en son honneur par le président du conseil lui donne l'assurance de l'assentiment de la France à son aventureuse expédition. De son côté, l'Espagne semblait decidée à soutenir par ses soldats le trône et les principes de don Miguel. Les apparences ne sont pas plus pacifiques au midi qu'au nord de la France.

L'ensemble de la loi sur la liste civile á été voté à la chambre des députés, ainsi que nous l'avons dejà dit, dans la séance du 14 janvier. Le dernier article adopté est celui qui déclare acquis à la couronne les douze millions payés pendant les cinq derniers mois de 1830, et les quinze cent mille francs alloués par la loi des douziémes provisoires et soldés chaque mois pour subvenir aux dépenses royale jusqu'a la nouvelle loi. Dans la même séance, le président annonce qu'il vient de recevoir de la chambre de pairs le projet de loi *amendé* relatif à la famille de Napoléon et à celle de Charles X. Après un assez vif débat pour savoir si ce projet sera immédiatement mis aux voix ou renvoyé dans les bureaux, la chambre se décide pour ce dernier parti. Les séances suivantes ont été consacrées à la discussion générale du budget.

ANGLETERRE.—LONDRES, 23 janvier.—Le parlement s'est assemblé le 15, et le bill de réforme a été remis a la commission le vendredi soir. L'opposition avait réuni toutes ses forces, et elle tenta d'arrêter les progrès du bill par un vigoureux effort, mais quoeque la chambre ne comptât que 252 membres, les ministres obtinrent une majorité de 53 voix. La chambre après ce vote passa a la consideration de l'article premier, mais il est évident que le bill n'avancera que lentement, car les anti-réformistes paraissent décidés à disputer le terrain pied à pied. Ils combattron chaque article jusqu'au dernier moment et comme ils possèdent parfaitement la science des debats, et sont bien disciplinés, il est probable que les ministres seront plusieurs fois défaits et qu'ils perdront quelques-uns des articles, á moins que leurs partisans ne soient régulièrement à leur poste pour les soutenir.

—24 *janvier.*—La division opérée hier au soir au sujet de la clauce B a remis la chambre des communes dans sa vraie position et a confirmé la puissance des ministres au sujet du bill de réforme. La question était de savoir si le nombre des bourgs qui doivent envoyer un représentant au parlement ne serait pas determiné ou si on le fixerait à 30,—cette question a été décidée en faveur du chiffe 30 par une majorité de 98; 210 membres ayant voté pour et 112 contre. Plusieurs autres articles, jusqu'au No. 7, ont été provisoirement adoptés, c'est-à-dire que tous les détails en sont encore à discuter.

—On dit maintenant que les nouveaux pairs ne seront créés que lorsque le bill aura été rejeté pour la seconde fois. Si la mesure ne passait pas, avec ses grands principes et ses articles les plus importans, c'est alors qu'on creerait un nombre illimite de pairs, car le roi est ferme dans sa détermination de conserver les grands traits du bill et de soutenir jusqu'au bout ses ministres.

Protocole de la Conférence de Londres sous le No. 54.

Foreign-Office, 11 janvier 1832.

"Les plénipotentiaires d'Autriche, de France, de la Grande Bretagne, de Prusse et de Russie s'étant réunis, le plénipotentiaire de S. M. britannique a fait connaître à la conférence que, quoique les nouvelles qui lui étaient parvenues des ministres de S. M. près des cours contractantes, lui donnassent l'espoir fondé de l'arrivée prochaine des ratifications de ces cours, il lui paraissait cependant désirable, *vu les retards qu'on éprouve par la difficulté des communications à cette époque de l'année,* de proroger le terme fixé pour l'échange desdites ratifications jusqu'au 31 de ce mois, afin de faciliter aux cours les plus éloignées le moyen de faire l'échange en question simultanément avec les autres cours.

"Les plénipotentiaires d'Autriche, de Prusse et de Russie ont déclaré que, partageant l'espoir énoncé plus haut par le plénipotentiaire de S. M. britannique, connaissant d'ailleurs tout le prix que mettent leurs cours à la simultanéité de l'échange des ratifications, et se trouvant même chargés d'en exprimer le désir, ils adhéraient pleinement à la proposition de proroger le terme pour ledit échange jusqu'au 31 janvier.

"De son côté, le plénipotentiaire de France a déclaré que, par suite de l'esprit de conciliation qui l'avait dirigé depuis la première réunion de la conférence, il acceptait la proposition de remettre à quinze jours l'époque de l'échange des ratifications du traité du 15 novembre, ne prétendant cependant pas, par cet acte, rien préjuger sur les ordres qu'il pourra recevoir d'ici à l'époque fixée.

"La proposition de l'ajournement déterminé pour l'échange des ratifications jusqu' au 31 janvier ayant été agréée par tous les plénipotentiaires, il a été arrêté de la communiquer au plénipotentiaire belge, qui a été introduit à cet effet.

Suivent les signatures.

"M. Van de Weyer, ministre de S. M. le roi des Belges, ayant reçu communication du protocole ci-dessus, a déclaré y adhérer au nom de son souverain et consentir à ladite prorogation.—*Le Cour. des E. U.*

Iets over de Militaire Koloniën in Rusland.

Men heeft sedert eenigen tyd veel gemompeld van insurrectien, die uitgebarsten zouden zyn, in de militaire kolonien, welke in de omstreken, van Novogorod gevestigd zyn. Het kan zyn dat aldaar eenig misnoegen geheerscht hebbe, waarvan dezulken, die gaarne van opstand en revolte hooren, gretig gebruik maken om daaraan veel erger voorkomen te geven dan de daadzaak welligt zelve geweest is.

De militaire kolonien, welke keizer Alexander gesticht had met oogmerk om eene krachtvollè organisatie voor zyn ryk te bewerkstelligen en de civilisatie by het volk te bevorderen, hebben aan het doel niet beantwoord, en de ontwikkeling niet bekomen die hy van dezelve verwachtte. Deze instelling heeft hinderpalen ontmoet, in den aard van het land en in den geest der inwoners. De kolonien der ruitery, gestationeerd in het zuidwesten des keizerryks, in de sloboden der Ukraine, en in het gouvernement van Cherson, naar den kant der frontieren van Oostenryk en Turkye, hebben, wel is waar, de kultuur in die onbebouwde steppen overgebragt, en de paarden, die men aldaar fokt, worden zeer goed voor den oorlog gedresseerd. Het is daarby ook waar dat 27,000 kinderen de scholen bezoeken, dat het geuvernement, in de zuidwestelyke etablissementen van deze soort, twee millioen vier honderd duizend Roebels spaart. maar men moet ook zeggen, dat geplaatst in het midden van woeste onstuimige volken, die regementen lanciers en kurassiers de civilisatie niet dan door geweld van wapenen inplanten; dat zy dikwyls noodig hebben te woeden, in plaats van te overtuigen, en dat het niet anders is dan met het aanjagen van schrik door voorbeelden van gestrengheid dat zy deze harde boeren, overblyfsels der aloude horden van Maldaviers kozakken en Bulgaren, onder het bewind der kolonisatie zal doen buigen, terwyl hun aangeboren begeerte naar woeste ongebondenheid, die zy vryheid noemen, en hun trek tot rooven en stroopen zich telkens van nieuws openbaren.

In het noorden by Novogorod, vertoonen de kolonien der infanterie een weinig luisterryk schouwspel, en het ryk, wel verre van daaruit voordeelen te trekken, verspilt nutteloos groote sommen aan hun onderhoud. In een slecht klimaat, in het midden van moerassige gronden, is het leven der bevolking arm, en hun arbeid voor de ontvetering van den grond, onvruchtbaar.

De kolonie is zamengesteld: 1.) uit regementen die zich voor altyd kantonneren op een grondgebied van hetwelk zy zich niet meer verwyderen, behalve wanneer zy aan een veldtogt moeten gaan deel nemen. 2.) Uit de bewoners van het land, of uit eene bevolking die van elders overgeplant is, die de landen in deze kolonie in pacht bekomen, onder den last van de soldaten te moeten huisvesten en voeden, en successivelyk manschappen voor de rekrutering te leveren.

Deze pachters moeten uniform dragen, en onder de bevelen van oude officieren geplaatst, zyn zy aan een gestrenge krygstucht onderworpen, die zich zelfs tot de beheering hunner landbouw-werkzaamheden uitstrekt. Hunne kinderen zyn soldaten van de geboorte af; leven als soldaten vyftien jaren buiten de kolonie in de legers, vyf jaren in de koloniedorpen, maken deel van de reserven en kunnen daarna van hunnen arbeid leven op het erf hunner vaderen, hebben den titel van invaliden en het voorregt van den baard te mogen laten groeijen.— Indien jaren of zwakheid hen onbekwaam maken om zelven voor hun onderhoud te zorgen, dan voorziet de staat daarin, en zy worden in hospitalen opgenomen.

Vele dier gekoloniseerde regementen verlangen liever in de steden garnizoen te hebben, en klagen over het vervelende van den eentoonigen levenstrant, waaraan zy in die kolonien onderworpen zyn. De officieren vooral, de behoefte aan den omgang der beschaafde wereld, dubbeld door vroeger genot en tegenwoordig duurzaam gemis kennende, leggen veel afkeer van deze instelling aan den dag. Zelden verkrygt een vreemdeling het verlof om deze etablissementen te mogen bezoeken, en de Russen zelven, wanneer zy niet ambtshalve daartoe geroepen of bevoegd zyn, worden niet dan met moeite in dezelve toegelaten.—*Alg. Handelsblad.*

Christelyke Godsdiensten in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

	Getal Leeraren.	Getal kerken of kapellen.	Getal Leden.
Calvinisten	2914	4384	304,822
Christelyke Associatie ..	300	1000	30,000
Mennoniten	250	onbekend	30,000
Anabaptisten	300	1400	16,000
Noncommunionists . . .	30	40	3,500
Seventhdaybaptists . . .	30	onbekend	3,000
Tunkers	40	idem	3,000
Six principle Baptists . .	25	idem	4,700
Geëmanicipeerden . . .	10	idem	400
Methodisten	1900	idem	476.000
Presbyterianen	1491	2188	173,000
Gereformeerde (Hollandsche)	150	185	11,713
Idem(Duitsche)	120	500	onbekend
Geässocieerde Presbyterianen	72	104	15,000
Congregationists	800	1000	onbekend
Protestanten (Episcopalen)	528	onbekend	idem
Roomsch-Catholyken . .	230	idem	idem
Quakers	——	500	idem
Lutheranen	200	800	idem
Universiterians	150	300	idem
Unitarians	150	160	idem
Moravische Broeders . .	23	23	6,000
Nieuwe Jerusalemiten . .	29	30	4,000
Shakers	43	61	onbekend

COLOMBIA.

Estado de la Nueva Granada.—Gobierno de la Provincia.—Bogota 2 de Enero de 1832.—22.

Señor Ministro de Estado en el Departamento del interior.

Leí en el *Jamaica Courant* de 17 de Noviembre ultimo un articulo en que se habla de este parte de Colombia, como de un pais entregado á los furores de la anarquia, al asesinato y al pillaje. Calumnia tan abominable inventada sin duda por nuestros enemigos en el frenesí de su desesperacion, no merece exámen ni impugnacion.— Empero el honor de Colombia, el respeto debido á los pueblos que cultivan relaciones de buena intelijencia con ella; y sobre todo la triste y natural inclinacion del hombre á créer siempre lo peor, me estimularon á tomar medidas activas y dilijentes para averiguar los escesos que se hayan cometido en esta provincia, durante los tres meses que hace que estoy encargado de su seguridad y tranquilidad. Por resultado de mis indagaciones, he sabido que en dicho tiempo no ha habido mas que un homicidio y dos hurtos de no muy grande interes.—El mundo puede juzgar de aqui si el pais como se ha dicho *está en manos de los hombres del puñal*, ó si por el contrario, es cosa rara y admirable, que despues de mas de veinte años de una guerra bárbara y sangriente, y de una pugna descomunal de la libertad con el despotismo, en que este ultimo trató de desmoralizarlo todo, y de dividir compatriotas y familias, haya órden, seguridad y virtudes. Tambien he inquirido si los subditos de otros gobiernos han esperimentado algunas vejaciones, ó si no han encontrado proteccion en las autoridades del Estado, y ûnanimente se me ha dicho que ninguno de ellos tiene de nosotros una queja fundada. Sin embargo para corroborar mas esta asercion, seria conveniente pedir á los ministros, consules y ajentes estranjeros un documento, relativo á esta materia, bien fuera para vindicar el honor nacional, ó bien para corregir en lo sucesivo cualquier falta que denunciáran haciendo responsables á sus autores.

Como jefe de esta provincia, cuya tranquilidad me está encomendada, como ajente inmediato del ejecutivo, y mas que todo, como patriota he creido de mi deber hacer esta manifestacion, que ruego á Vs. se sirva ponerla en conocimiento de S. E. el vice-presidente del estado.

Dios guarde á Vs.

(firmado) RUFINO CUERVO.

RELACIONES ESTERIORES.

Colombia.—Estado de la Nueva Granada.—Ministerio de relaciones esteriores.—Bogota Diciembre 31 de 1831.

A S. E. el Señor Guillermo Turner, Enviado estraordinario y Ministro plenipotenciario de S. M. B.

El infrascrito ministro de relaciones esteriores tiene orden de S. E. el vice presidente del Estado, para dirijirse á S. E. el Señor enviado estraordinario y ministro plenipotenciario de S. M. B. sobre un asunto en que se interesa el honor de este pais, y las relaciones de amistad que felizmente conserva la Nueva Granada con la Gran Bretaña.

Por desagradable que esea al infrascrito, el ocuparse de un negocio, que á primera vista aparezca poco digno de consideracion en el concepto de algunas personas, el gobierno de este Estado lo cree de suma importancia, por las consecuencias funestas que pudieron sobrevenir, sino se desmintiesen de una manera oficial las noticias que comunican las gacetas de Kingston Jamaica. En el *Colonial Union* de 15 de Noviembre ultimo, numero 1° se asegura, como una cosa positiva, que tanto el Señor Turner, ministro de S. M. B. en esta capital, como los subditos ingleses, temian por momentos ser asesinados.

Semejantes aserciones solo han podido hacerse por los enemigos de este pais, que verdaderamente quisieran verlo envuelto en disenciones civiles, y en la mas completa anarquia, para acabar de arruinar á los granadinos, y desconceptuarlos ante el mundo civilizado, á fin de que se les mirase sin aquella consideracion y respeto que han sabido adquirir desde su gloriosa trasformacion politica, en que no obstante las criticas circunstancias en que se ha hallado Colombia, por asegurar su independencia y libertad, siempre se han respetado las personas y propiedades de los subditos de S. M. B.; pero sin embargo de esta verdad, el vice presidente desea saber si S. E. el Señor Turner y sus conciudadanos han gozado y gozan actualmente de seguridad, y si temen el que sean asesinados por los granadinos, coma se ha querido suponer en los periódicos de Jamaica.

En el caso inesperado de que el Señor ministro de la Gran Bretaña ó sus compatriotas puedan dudar, de que por parte de las autoridades dependientes de este gobierno, no se les continue dando la proteccion que hasta aqui, el ejecutivo apreciaria sobre manera que el Señor Turner se sirviese indicar los motivos que le asistan, para temer que no se les conceda la misma proteccion que á los demas habitantes de esta capital.

El infrascrito, &c.

(firmado) J. FRANCISCO PEREIRA.

Legacion Britanica.—Bogota Enero 2 de 1832.

A S. E. el Señor J. Francisco Pereira, Ministro de relaciones esteriores.

El infrascrito enviado estraordinario y ministro plenipotenciario de S. M. B. tuvo ayer la honra de recibir la nota de S. E. el Señor Pereira, ministro de relaciones esteriores, fecha 31 del pasado, referente á las noticias que se han publicado en los periódicas de Jamaica, y particularmente á lo que se dijo en el *Colonial Union* de 15 Noviembre ultimo, en que se aseguró que el ministro britanico y sus compatriotas en esta capital, temian ser las victimas de un asesinato.

El infrascrito ha visto con desprecio los vagos rumores que se han propagado en los susdichos papeles.— Como á individuo privado no podia menos de ser le doloroso ver unos articulos que deben exitar la alarma de sus amigos y paisanos, quienes por la distancia en que los leen serian quizas inducidos á mantenerce en una larga y perpleja incertidumbre; mas, bajo de cualquier otro aspecto, los considera de ninguna consecuencia, siendo como es una máxima del gobierno britanico y sus empleados, no dispensar en jeneral ninguna atencion ácia ataques anónimos é infundadas, que no tienen mas importancias que las noticias que por ellos se adquieren.

Pero por mucho que el infrascrito respete los motivos que han inducido á S. E. el vice presidente á anunciarle oficialmente los articulos de que se queja, siente sobremanera que S. E. haya por un momento llegado á concibir que por esto quede afectado el honor de su gobierno; sin que pueda figurarse que las relaciones amigables entre este pais y el suyo, fuesen por un instante ofendidas al menos de parte de la Gran Bretaña, tan solo por semejantes producciones, pero aun estas consecuencias son menos probables por la notoria certidumbre de que los articulos en cuestion han sido escritos por colombianos, cuyos animos estan irritados por el destierro de su pais natal ú adoptivo.

Pero el mal, si lo hay, no tiene en todo caso otro remedio que el de una porsecucion legal, el silencio de los escritores, el desprecio, ó la refutacion práctica de sus calumnias. La libertad de la prensa está tan profundamente arraigada en la Gran Bretaña y sus dominios, que el gobierno ingles consecuente siempre al principio tan elocuentemente fijado por uno de sus estadistas del siglo pasado, "de que la licencia de la prensa es una mancha en la era de la libertad, que no puede limpiarse sin dañar sus mismos organes;"—ni tiene el poder ni la voluntad de atacarla.

Ahora vuelve el infrascrito á tratar de la cuestion de S. E. el vice presidente sobre si la mision y subditos britanicas que residen aqui gozan al presente de seguridad, y de la pregunta de S. E. de que sino la gozan, indique los motivos de su alarma. No puedo el infrascrito menos de estrañas, que se le haga semejante pregunta, no por algun temor que de su parte haya espresado, sino por las falsas representaciones de otros. El respeto, empero, que ha manifestado tener por las razones que la dictaron, y el deseo de hacer al gobierno justicia en los particulares que esta nota contiene, le inducen á contestar con prontitud. El infrascrito no tiene alarma ninguna, ni por su persona ni por las de sus conciudadanos; al contrario, añadira, (sin hacer alguna relacion desagradable de los temores que exitó la multitud armada que ocupó esta ciudad en los meses de Junio y Julio ultimos); que mas de una vez ha sentido la falta de oportunidad oficial (que ahora aprovecha con gusto) para espresar el gobierno la admiracion con que presenció los constantes y felices esfuerzos para castigar el ultraje mas grave cometido contra los estranjeros, el asesinato del Señor Meyer y su criado. Jusga el infrascrito que aquel acto de rigorosa justicia contribuyó sin medida á la seguridad y confianza de los estranjeros residentes en Colombia, y á afianzar la no interrumpida tranquilidad que hasta aqui han mantenido las autoridades en esta capital y sus alrededores; y creo tambien justo dar un testimonio de la sabiduria y prudencia con que el gobierno logró restituir á sus distantes domicilios tan numerosa multitud armada, que en sus cuartiles y marchas era natural se esperasen algunos escesos.

Despues que el infrascrito ha aventurado asegurar cuan altamente apreciables le han sido los pasados esfuerzos del gobierno; se permitirá por ultimo manifestar sus cordiales deseos porque acierte en lo futuro á calmar aquel furor de los pasiones politicas que en tanto tiempo ha sido el enemigo mas terrible y destructor de este pais, en cuyo bien estar, como obliado del suyo y unido por vinculos de una amistad que esta destinado á conservar, debe siempre sentir el mas vivo y sincera interes.

El infrascrito abraza esta ocasion de reiterar á S. E. el Señor Pereira, las seguridades de su muy alta y distinguida consideracion.

(firmado) GUILLERMO TURNER.